

Βιβλικές Βάσεις για Μακρές Ημέρες Δημιουργίας

1. **Το μήκος των ημερών Του Κυρίου:** Ο ίδιος ο συγγραφέας του βιβλίου της Γένεσης (ο Μωυσής) έγραψε στον ψαλμό 90:4, «Διότι χίλια έτη ενώπιόν σου είναι ως ημέρα η χθές, ήτις παρήλθε, και ως φυλακή νυκτός». Ο Μωυσής φαίνεται να αναφέρει ότι καθώς οι βουλές του Κυρίου δεν είναι και δικές μας βουλαί (Ησαΐας 55:9), έτσι και οι ημέρες Του δεν είναι και δικές μας ημέρες.
2. **Οι Εβραϊκές λέξεις *yôm*, *'ereb and boger*:** Η πρώτη λέξη, η οποία μεταφράζεται και ημέρα στο πρώτο κεφάλαιο της Γένεσης, χρησιμοποιείται μέσα στα βιβλικά Εβραϊκά με τρεις διαφορετικές ερμηνείες:
 - ✓ Από την ανατολή στη δύση του ηλίου.
 - ✓ Από τη δύση έως τη δύση του ηλίου.
 - ✓ Ένα χρονικό τμήμα χωρίς καμία συσχέτιση με της ηλιακές ημέρες (δηλαδή οποιοδήποτε διάστημα μεταξύ μερικών εβδομάδων, αρκετών χρόνων ή μια χρονική περίοδος-εποχή)

Μερικά παραδείγματα μόνο αποτελούν τα χωρία: Γένεσης 4:3 (διάρκεια χρόνου), Γένεσης 30:14 (η περίοδος του θερισμού), Ιησούς του Ναυή 24:7 (μία μακρά περίοδος), Παροιμίες 25:13 (καιρός θερισμού), Ησαΐας 4:2 (μία μελλοντική περίοδος), Ζαχαρίας 14:8 (το καλοκαίρι και ο χειμώνας μαζί) όπως επίσης αρκετές αναφορές στην ημέρα του Κυρίου η οποία μπορεί να εκτείνεται από 42 μήνες έως αρκετά περισσότερο, ανάλογα με την ερμηνεία του εκάστοτε εδαφίου.

Η 2^η και η 3^η λέξη που μεταφράζονται ως απόγευμα και πρωί αντίστοιχα, μπορούν να μεταφραστούν ως το άνοιγμα και το κλείσιμο της ημέρας, με οποιοδήποτε τρόπο η λέξη ημέρα έχει χρησιμοποιηθεί. Για παράδειγμα, όταν αναφερόμαστε με την έκφραση «in my grandfathers day», εννοούμε την εποχή που έζησε ο παππούς μου. Επομένως το πρωί και το απόγευμα της ημέρας αυτής είναι η γέννηση και ο θάνατος του παππού μου.

Επίσης, στον Ωσηέ 6:2 μας δείχνει πως η λέξη ημέρα μπορεί να χρησιμοποιηθεί με το αριθμητικό πρόθεμα μπροστά, χωρίς και πάλι να σημαίνει ότι εννοεί μία ηλιακή ημέρα αλλά μάλλον μια εποχή («*Θέλει αναζωοποιήσει ημάς μετά δύο ημέρας· εν τη τρίτη ημέρα θέλει μας αναστήσει, και θέλομεν ζη ενώπιον αυτού.*»).

3. **Η μοναδικότητα της έβδομης ημέρας:** Η έβδομη ημέρα της δημιουργίας δεν τελειώνει και αυτό φαίνεται ξεκάθαρα από το γεγονός ότι ο συγγραφέας δεν ολοκληρώνει την ημέρα αυτή με τη διήγηση «*Και έγεινεν εσπέρα και έγεινε πρωϊ, ημέρα δευτέρα.*». Περισσότερες λεπτομέρειες για την έβδομη ημέρα μας δίνονται στο 95^ο Ψαλμό (εδάφια 7-11) και στο 4^ο κεφάλαιο της προς Εβραίους επιστολής (εδάφια 4-11), όπου μαθαίνουμε ότι η έβδομη ημέρα αναπαύσεως του Κυρίου συνεχίζεται μέχρι και στις ημέρες μας:

Διότι είπεν εν μέρει τινί περί της εβδόμης ούτω· Και κατέπαυσεν ο Θεός εν τη ημέρα τη εβδόμη από πάντων των έργων αυτού· ... Επειδή λοιπόν μένει να εισέλθωσι τινές εις αυτήν ... Άρα μένει κατάπαυσις εις τον λαόν του Θεού. Διότι ο εισελθών εις την κατάπαυσιν αυτού και αυτός κατέπαυσεν από των έργων αυτού, καθώς ο Θεός από των εαυτού. Ας σπουδάσωμεν λοιπόν να εισέλθωμεν εις εκείνην την κατάπαυσιν...

(Εβραίους 4:4-11)

Σύμφωνα με αυτά τα εδάφια λοιπόν, η έβδομη ημέρα Του Κυρίου συνεχίζεται μέσα στους αιώνες από τον Αδάμ και την Εύα, διαμέσου της εξέλιξης του λαού Ισραήλ ως έθνους, συνεχίζεται στην επίγεια διακονία του Χριστού και μέχρι τη σύγχρονη εκκλησία και τις μέρες μας. Σύμφωνα λοιπόν με αυτά, το ελάχιστο χρονικό πλαίσιο της έβδομης ημέρας είναι τα 7 χιλιάδες χρόνια.

Επίσης διαβάζοντας στο 5ο κεφάλαιο του κατά Ιωάννη Ευαγγελίου και στο εδάφιο 17 λέει ο Ιησούς ότι «Ο Πατήρ μου εργάζεται έως τώρα, και εγώ εργάζομαι», αναφερόμενος στην ημέρα του Σαββάτου. Ο Θεός έπαψε από τη δημιουργία την εβδόμη ημέρα το οποίο βέβαια δεν σημαίνει ότι σταμάτησε να θεραπεύει ή να ευεργετεί.

Αυτό φαίνεται και περίτρανα μέσα από τα επιστημονικά καταγεγραμμένα απολιθώματα. Σύμφωνα με αυτά, την περίοδο πριν από την εμφάνιση του ανθρώπου, ο αριθμός των ειδών που εξαφανίζονταν ήταν παρόμοιος με αυτόν που εμφανιζόντουσαν στο προσκήνιο (λόγω προφανώς της δημιουργίας τους από τον Θεό). Από την εμφάνιση του ανθρώπου και μετά (το τελευταίο είδος που δημιουργήθηκε από το Θεό), ο ρυθμός εξαφάνισης παρέμεινε ο ίδιος (ίσως και αυξημένος λόγω της κακής διαχείρισης από τον άνθρωπο) ενώ ο ρυθμός εμφάνισης έπεσε στο μηδέν.

Όπως αναφέρουν και οι βιολόγοι Paul και Anne Ehrlich, «Η δημιουργία νέων ζωικών ειδών στη φύση δεν έχει ακόμη παρατηρηθεί. Είναι ξεκάθαρο ότι υπάρχει μία τρομερή ανισορροπία μεταξύ εξαφανίσεων και διαφοροποιήσεων προς νέα είδη»

4. **Τα γεγονότα της έκτης ημέρας:** Η έκτη ημέρα καθώς περιγράφεται μέσα στο Λόγο Του Θεού περικλείει γεγονότα που είναι αδύνατον να συντελεστούν μέσα στα όρια μίας ηλιακής ημέρας. Ο Θεός δημιουργεί ζώα έμψυχα κατά το είδος αυτών, κτήνη και ερπετά και ζώα της γης κατά το είδος αυτών. Ακολουθώς φτιάχνει τον Αδάμ από το χώμα της γης. Στη συνέχεια φυτεύει παράδεισο και κάνει να βλαστήσει εκ της γης παν δένδρο ωραίο εις την όραση και καλόν εις την γεύση. Παίρνει τον Αδάμ τον τοποθετεί μέσα στον παράδεισο και του δίνει σαφείς οδηγίες για την διαχείριση του Παραδείσου, εντολές για να τον φυλάει και να τον εργάζεται όπως επίσης και εντολές να απέχει από το δέντρο της γνώσεως του καλού και του κακού. Τον βάζει να ονομάσει όλα τα ζώα του παραδείσου. Μέσα από αυτή τη διαδικασία ο Αδάμ έρχεται σε κοντινή επαφή με όλα τα ζώα και από την αλληλεπίδρασή του αυτή συνειδητοποιεί ότι δεν υπάρχει βοηθός όμοιος με αυτόν. Ο Θεός παίρνει τον Αδάμ τον κοιμίζει και δημιουργεί την Εύα από την πλευρά του, και κάπου εκεί τελειώνει η έκτη ημέρα.

Συμπεραίνουμε λοιπόν ότι η έκτη ημέρα περικλείει γεγονότα που είναι αδύνατον να συντελεσθούν μέσα σε μία γήινη ηλιακή 24-ωρη ημέρα.

5. **Γένεσης Β'4:** «Αύτη είναι η γένεσις του ουρανού και της γης, ότε εκτίσθησαν αυτά, καθ' ην ημέραν εποίησε Κύριος ο Θεός γην και ουρανόν». Εδώ η λέξη «ημέρα» αναφέρεται σε όλες τις έξι ημέρες της δημιουργίας, αποτελώντας μία περίληψη της δημιουργίας του Θεού. Προφανώς λοιπόν αποτελεί αναφορά σε μια χρονική περίοδο μεγαλύτερη από ένα 24-ωρο.

Βιβλικές μεταφορές για την ηλικία της γης: Περιγράφοντας την αιωνιότητα της υπάρξεως του Θεού, πολύ συγγραφείς την παρομοιάζουν με την μακροβιότητα των βουνών και τα θεμέλια της γης. Μερικά παραδείγματα αποτελούν τα χωρία στους Ψαλμοί 90:2-6 (Πριν γεννηθώσι τα όρη, και πλάσης την γην και την οικουμένην, και από

του αιώνος έως του αιώνος, συ είσαι ο Θεός... Κατακλύζεις αυτούς· είναι ως όνειρον της αυγής, ως χόρτος όστις παρέρχεται· το πρωϊ ανθεί και παρακμάζει· το εσπέρας κόπτεται και ξηραίνεται.), Παροιμιαί 8:22-31 (Ο Κύριος με είχεν εν τη αρχή των οδών αυτού, προ των έργων αυτού, απ' αιώνος. Προ του αιώνος με έχρισεν, απ' αρχής, πριν υπάρξη η γη.), Εκκλησιαστής 1:3-11 (Υπάρχει πράγμα, περί του οποίου δύναται τις να είπη, *Ιδέ, τούτο είναι νέον; τούτο έγινεν ήδη εις τους αιώνας οίτινες υπήρξαν προ ημών.*) και Μιχαίας 6:2 (Ακούσατε, όρη, την κρίσιν του Κυρίου, και σεις, τα ισχυρά θεμέλια της γης). Το μικρό χρονικό διάστημα των τριών χιλιάδων χρόνων δεν μπορεί να θεωρηθεί αρκετό για να υποστηρίξει τέτοιες μεταφορές.

6. **Ρητές αναφορές στην αρχαιότητα της γης:** Στον Αββακούμ 3:6 αναφέρεται ότι τα βουνά και τα όρη είναι αιώνια- αρχαία (*Εστάθη και διεμέτρησε την γήν· επέβλεψε και διέλυσε τα έθνη· και τα όρη τα αιώνια συνετρίβησαν, οι αιώνιοι βουνοί εταπεινώθησαν· αι οδοί αυτού είναι αιώνιοι*). Επίσης στην Β' Πέτρου 3:5 αναφέρεται ότι οι ουρανοί (τα αστέρια και το σύμπαν) «έγειναν έκπαλαι».

Πηγή: Hugh Ross, "Creation and Time", 1994 by NAVPRESS